

Co máme na mysli pod pojmem "znovu zrozen"?

Anthony Buzzard

Téměř každý zná Jana 3. Jde o slavný rozhovor mezi Ježíšem a předním rabínem, který měl vědět, co znamená být znovu zrozen nebo narozen shůry, ale nevěděl to (v. 9-11). Nikodém, který se bál, že ho jeho přátelé uvidí, jak se stýká s "neortodoxním" či "pochybným" rabínem Ježíšem, přišel v noci. Nikodém byl natolik poctivý, že věděl, že nikdo by nemohl dělat úžasné zázraky, které dělal Ježíš, kdyby s ním nebyl pravý Bůh a nepověřil ho (v. 2: "přišel od Boha", tj. z Božího pověření, což ani vzdáleně neznamená, že Ježíš žil před svým narozením!).

Ježíš poskytl nejzákladnější lekci. Pokud nejsme **narozeni znovu** nebo **narozeni shůry**, tedy z Boží stvořitelské činnosti, nemůžeme nikdy spatřit nebo zažít **Boží království**. To znamená: Nemůžeme být spaseni. Nemůžeme pochopit Království nyní a nezískáme nesmrtelnost v Království, až se Ježíš vrátí. To jsou obrovské otázky – jediné, na kterých nakonec záleží!

Ježíš učinil **znovuzrození** z vody a ducha **podmínku** pro zakoušení moci Království nyní a získání nesmrtelnosti v budoucím Království. Izraelské Písmo (Nikodém by to měl vědět) hovoří o vylití ducha v Izajáši 32:15-18. On i Izrael měli vědět o obnovujícím účinku a moci ducha. Hebrejská Bible je plná úžasných proctví o jasné a zářivé budoucnosti Izraele a světa po potrestání. Izajáš to předvídal:

"Jednoho dne **do nás z nebe vdechne duch**, až pustiny porostou jako sad a sad jako les. Spravedlnost naplní samotné nížiny a poctivost sady a spravedlnost nám přinese mír a klid, poctivost nás učiní bezpečnými. Můj lid bude mít domovy v míru a odpočívat v nerušených domech. Ach, šťastný lide..." (Iz. 32:15-18, Moffatt).

To bylo slíbené znovuzrození, obnova, obnovení shůry, **duchem**, které Ježíš ohlásil ještě před celosvětovým příchodem Božího království. Chceme-li být v tomto Království, až přijde při druhém příchodu, *musíme se nyní* znovu narodit, přijmout ducha nového života a být způsobilí zdědit Boží království, až se Ježíš znovu objeví. Regenerace, znovuzrození, se s námi musí odehrát *nyní*, v předstihu před velkou obnovou světa. Ježíš o této nadcházející obnově celého světa hovořil v Matoušovi 19:28 a Pavel v Titovi 3:5 učí, že potřebujeme obnovu skrze obmytí a znovuzrození skrze svatého ducha.

Tato nevýslovně úžasná událost budoucnosti je výstižně nazvána "nesmírně velkou odměnou", která byla slíbena Abrahamovi (Gn 15:1). Ježíš i Pavel ovšem učili naprosto stejné spásné evangelium a oba znali Izajáše 51:16 a 65:17-25, kde čteme o velkém příchodu nové společnosti na zemi, o novém nebi a zemi, o novém světovém řádu s hlavním městem v Jeruzalémě. To vše je materiál evangelia o Království, kterému je třeba věřit v reakci na příkaz, že máme "činit pokání a **věřit Božímu evangelium o Království**" (Mk 1:14-15).

Ježíš a Pavel si byli velmi dobře vědomi doprovodného textu v Izajáši 32:1: "Jednoho dne bude Král vládnout spravedlivě s knížaty, která vládnou poctivě." Vzhledem k dnešním nechutným zprávám o mezinárodním vraždění a válčení je to jediná dobrá zpráva nebo evangelium s nejvyšším smyslem.

Naším údělem je, jak říká celá řada míst Písma, **pomáhat Ježíši** při organizaci a správě této nové společnosti na zemi. Křesťanství nikdy nebylo a není o tom, že "po smrti půjdete do nebe jako beztělesný duch". Vždy šlo a jde o to, aby spolu s Ježíšem a všemi věrnými všech věků zdědilo, vlastnilo a spravovalo obnovenou krajinu a zemi (Mt 5:5; Zj 5:10; 20:1-6), až se Mesiáš vrátí. Abyste si to ujasnili, zeptejte se svého přítele: "Kde doufáš, že budeš v budoucnu?" On nebo ona předvídatelně odpoví: "Doufám, že budu s Ježíšem v nebi". Pak mu odpovězte: "Proč chceš jít do nebe, když tam Ježíš nebude?"

Mnozí návštěvníci církve mají k biblickému pohledu na budoucnost velmi daleko! Tím méně chápou křesťanský úděl, smysl našeho současného výcviku a soužení vzhledem k našemu vyvolení do královského úřadu v budoucím Království. Rozjímáte často nad Zjevením 2:26-27 a 5:10: Ježíš ustanovil pravé věřící "královstvím kněží" (Zj 1:6) a oni "budou vládnout jako králové **na zemi**" (Zj 5:10). Tábor svatých bude na zemi (Zj 20:9). Daniel 7:18, 22, 27 je klíčovou pasáží pro představení evangelia. Přijde čas, kdy "svatí budou vlastnit království a všechny národy a lidé jim budou sloužit a poslouchat je". (Dan. 7:27). Zopakujme to, protože o těchto úžasných nabídkách se toho ví tak málo: "Královská moc, svrchovanost a velikost všech království pod nebem bude dána svatému lidu [svatým] Nejvyššího. Jejich královská moc bude trvat navěky a každá říše jim bude sloužit a poslouchat je". (Dan. 7:27, Revised English Bible).

Požádejte svého pastora, aby o tom všem obsírně kázal. Pro účast na nesmrtelnosti a vládě v přicházejícím pokojném Božím království na se musíme znovu narodit, řekl Ježíš. Je Jan jediným spisovatelem, který se tímto základním tématem zabýval? Určitě ne. Matouš, Marek a Lukáš byli stejně zaujati veledůležitou otázkou znovuzrození a zaznamenali, jak Ježíš pojednával o stejném tématu, když hovořil o semeni, které se musí usadit v našem srdci, aby došlo k novému zrození. Jedná se o zemědělský obraz, který je nám všem dobře známý, a to i těm z nás, kteří nejsou profesionálními zemědělci. (Jsem požehnan, že mám za manželku mistryni zahradnici!) Ježíš v rozhovoru s Nikodémem použil biologickou představu znovuzrození skrze semeno, získání nových rodičů.

Narodit se znovu

Mnoha vašim přátelům bylo řečeno, že **znovuzrození** zahrnuje "přijetí Ježíše do svého srdce". Tento pojem je často velmi vágní a umožňuje nejrůznější domněnky. Zcela mu chybí jasnost a konkrétnost Ježíšova učení evangelia o Království. Víte, Ježíš začíná svou službu výzvou, aby všichni "činili pokání, **protože se blíží Boží království**" (Mk 1:14-15). A co víc, Marek toto Ježíšovo kázání nazývá hlásáním **Božího evangelia** (Mk 1:14). Neexistuje žádná vyšší autorita než tato! Lidé v Ježíšových dobách **věděli, co znamená Boží království**. Znamenalo velkou nadcházející dobu, kdy Bůh dosadí svého vyvoleného Mesiáše na obnovený Davidův trůn v Jeruzalémě, což povede k míru a odzbrojení světa (Luk 1:33; 2:25; Iz 2:1-4; Sk 1:6 atd.).¹

"Boží evangelium" je úžasně sjednocující klíčová fráze a název Nové smlouvy. Ježíš oznámil "**Boží evangelium**" (Marek 1:14-15). Evangelium pouze "nesdílel" nebo nenavrhol! **Přikázal** věřit v toto evangelium o Království a v žádné jiné. Pavel celé své učení v listu Římanům zarámoval tím, že ho nazval "Božím evangelium" (Řím 1:1; 15:16). Pavel často hlásal Boží evangelium bez finančních nároků (2 Kor 11:7). V 1 Tes 2:2, 8, 9 a 1 Pet 4:17 je Boží evangelium nejdramatičtější informací pro celé lidstvo.

Ježíš oznámil toto království a pak následovala tato naléhavá slova: "Čiňte pokání [změňte radikálně svou mysl a svůj život] a věřte evangeliu o Království." Příkaz je jasný - Mesiáš nám přikazuje, abychom **věřili evangeliu o Království**. Jinými slovy, máme věřit ve velký Boží světový plán pro nás i pro všechny ostatní. Právě tam začíná víra (přesvědčení). Tam začíná "poslušnost víry" (Řím 1:5; 16:26). K ní patří, jak už víme, **víra v Ježíšovu obětní, zástupnou smrt, která má odčinit hříchy, a samozřejmě jeho vzkříšení třetího dne** (Lk 24:21).

Kromě toho je ovšem důležitá víra v Ježíšovo současné usazení po Otcově pravici v nebi (**Ž 110:1** atd.). Mesiáš po pravici je "můj pán" (ADONEE), nikoli "můj Pán", jak je nesprávně uvedeno v mnoha verzích. Ježíš je "můj pán" Mesiáš, Mesiáš-pán z Lk 2:11 a 1:43: "můj pán" (srov. Jan 20:13). Ježíš rozhodně není ADONAI, Pán Bůh, což by okamžitě rozbilo biblický monoteismus.

Jednoduchou pravdu o evangeliu spasení dobře vystihuje verš Hebreům 2:3. Ten nás učí, že Ježíš byl prvním hlasatelem **evangelia spásy**. Toto nesrovnatelně **velké spasení** "mělo svůj počátek" (jak uvádí řečtina) v Ježíšově hlásání evangelia. Hebreům 5:9 uvádí tuto jednoduchou tezi: "Spasení je založeno na **poslušnosti Ježíši**." Přesně totéž řekl Ježíš v Janovi 3:36. Staví před nás jasnou volbu: buď **věřit** v Syna, nebo ho **neposlouchat**. Uvěřit Ježíši znamená získat "život budoucího věku" (nejasně a špatně přeloženo jako "věčný život"). Neuposlechnout Ježíše znamená být pod Božím hněvem. (Jn 3:36). Právě proto Pavel definuje pravou víru jako "**poslušnost víry**" (Řím 1:5). Víra není skutečnou vírou, pokud nejde ruku v ruce s poslušností, a poslušnost bez víry a přesvědčení o evangeliu, jak ho hlásali Ježíš a Pavel, není poslušností. (Příkaz, abychom byli všichni pokřtěni ve vodě a prokázali tak svou oddanost Bohu a Ježíši, je také jedním z neoddiskutovatelných požadavků NZ: Sk 2:38; 8:12 atd.)

Přemýšlejte o tom, jak bibliční autoři dávají věci dvojnásobně najevo a zdůrazňují je. Své texty rámuje stejným klíčovým pojmem. Jinými slovy, začínají a kon-

¹ Billy Graham napsal, že křesťanskou nadějí je "leštit duhy" v nebi a "připravovat nebeské pokrmy" (*Hope for the Trou-*

bled Heart, str. 214). Domníváme se, že by to mělo čtenáře upozornit na to, jak moc se někteří vzdělili od biblické myslí Krista.

čí to, co chtějí říci, opakováním stejné myšlenky. To je vynikající způsob, jak učit systematicky a efektivně.

Všimněte si, jak Ježíš v blahoslavenstvích začíná zmínkou o Království a doplňuje řadu paralelních výroků odkazem na Království (Mt 5:3-10). Není tedy divu, že Ježíš pronesl tato úžasná cílená slova evangelia: "Hleďte především Boží království a všechny jeho způsoby správného jednání, a to všechno vám bude přidáno". (Mat. 6:33). Stejně tak je to s Pánovou modlitbou: Království je na začátku i na konci. Ježíš oznámil své zásadní, oči otevírající, kariérní prohlášení slovy: "Musím hlásat [jsem božsky nucen hlásat] evangelium o Království i v jiných městech: **proto mě Bůh pověřil**" (Lk 4:43). To je i naše křesťanské pověření (Mat. 28:19-20).

Podobenství o rozsévači a SZ

V podobenství (ilustrativním příběhu) o **rozsévači** a **semeni** Ježíš vycházel ze starozákonní myšlenky, stejně jako když mluvil o narození z ducha (srov. Iz 32). Ježíš velmi dobře znal nesmírně nadějná slova Jeremiáše 30 a 31, kapitoly překypující vyhlídkou na národní radost a obnovu Izraele po budoucí době velkého soužení, "době Jákobova trápení" (Jer 30:7). V Jeremiášovi 31:27-31 Ježíš četl tato slova:

"Přicházejí dny, je výrok Pána, Boha, kdy **oseji** Izrael a Judu **semenem** člověka a dobytka. Jako jsem nad nimi bděl s úmyslem strhnout a vykořenit, zbořit a zničit a způsobit pohromu, tak nyní [v onom budoucím čase] budu nad nimi bdít, abych je **budoval** a **sázel**... Přicházejí dny, kdy s izraelským a judským lidem uzavřu novou smlouvu."

Setba je symbolem prosperity a potomstva. Nyní si všimněte Ozeáše 2:23: "Zaseji jej [Izrael] pro sebe v **zemi** a budu milovat tu, která nebyla milována, a řeknu těm, kteří nebyli mým lidem: 'Jsi můj lid', a oni řeknou: 'Ty jsi můj Bůh'."

Ježíš tato slova dobře znal (vyrůstal při jejich četbě a rozjímání o nich) a jako Mesiáš viděl svůj úkol, který měl pomoci spásného evangelia o Království **zasít** a **zasadit** mezinárodní Boží lid před budoucím obnovením Izraele a Judska. Ježíš vyšel, aby **zasel semeno znovuzrození a obrácení**, zárodek **budoucí nesmrtnosti**. Snažil se způsobit znovuzrození a změnu smýšlení lidí, přičemž nabídku učinil nejprve Židům

a poté celému světu. Prostřednictvím Velkého pověření Ježíš vytvářel **nový mezinárodní Boží lid, svaté**. Tento proces vyžaduje znovuzrození pod vlivem tvůrčího ducha Božího působícího skrze evangelium Království. Zasévání a sázení králů a vládců bylo zcela biblickým pojmem (Iz 40:23-24). Viz především 2 Samuelova 7:10. A všimněte si velmi málo používaného verše v Iz 53:11: "Svým poznáním můj spravedlivý mnohé napraví". (Zde se vyhněte oslabené verzi NIV.)

Znovuzrození ze SEMENE

Otázka znovuzrození skrze ducha a semeno je rozvíjena v Ježíšově slavném podobenství o rozsévači a semeni. **Semeno**, které je třeba zasít do našich srdcí a myslí, je rozpoznáno a definováno jako "**slovo [evangelium] o Království**" (Mt 13:19). Lukáš to zkracuje na prosté "**Boží slovo**" (Lk 8:11) a Marek to připomíná jako "**slovo**" (Mk 4:14). Chybná definice tohoto evangelia/slova je zdrojem veškerého klamu.

Poslechněte si Ježíšova slova z Lukáše 8:11-12. Ježíš začal definicí evangelia jako "Božího slova" (rozhodně nejde jen o synonymum pro Bibli, která se nazývá "Písmo"). Poté s největší pozorností sledujte Ježíšovo úžasné učení: "Semeno podél stezky znamená ty, kdo slyší slovo [evangelium o Království, Mt 13:19], a pak přijde Ďábel a odejme slovo [evangelium] z jejich srdcí ze strachu, že by mu **uvěřili a byli spaseni**" (Lk 8:12). Tento text, říkával jsem studentům, by se měl kázat každou neděli několikrát! Je to brilantní shrnutí spásného evangelia, poselství, které rozhoduje o tom, zda nakonec získáme nesmrtnost v Království! Ano, nesmrtnost! Největší problém v našem životě – zdaleka.

Evangelium je něco, co je třeba poslouchat! "Ti, kdo odmítají poslouchat evangelium našeho Pána Ježíše" (2 Tes 1:8), jsou neobrácení, nespasení. Evangelium musí být samozřejmě definováno, než je možné ho rozumně poslouchat.

Skrze mnohá soužení

Pro Ježíše byli a jsou příjemci znovuzrození skrze toto semeno cvičení, vychovávání a připravování pro královský úřad v nadcházejícím Království. Tento proces získávání místa v budoucím Království má

probíhat "skrže mnohá soužení" (Sk 14:22). Navy Seals jsou cvičeny a zkoušeny v těch nejtěžších podmínkách. Také vládci budoucí světové vlády musí být různými způsoby testováni a zkoušeni. Ježíš a Bůh sledují svůj lid "rentgenovými" očima a zkoušejí srdce a mysl, což je činnost, kterou nyní Ježíš sdílí s Jahvem (Ž 7:9; Zj 2:23; Jer. 17:10). Bůh "hledá muže a ženy, kteří by ho uctivali v duchu a pravdě" (Jan 4:23-24). Chce pro svou vládu lidi, kteří se vzdají všeho pro uřednictví jeho Syna. Ježíš řekl, že pokud nejsme ochotni vzdát se pro něj všeho, nemůžeme být ani jeho učedníky (Luke 14:26).

Nabádal nás k tomu těmito varovnými slovy: "Snažte se, bojujte, abyste vešli [do Království] těsnými dveřmi" (Lukáš 13:24). "Úzká je brána a úzká cesta, která vede k Životu, a těch, kdo je najdou, je málo." (Mt 24:12). A nyní přísné varování: "Dávejte si pozor na falešné proroky [falešné kazatele], kteří k vám přicházejí převlečení za ovce, zatímco pod povrchem jsou to divocí vlci. ... Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do Království nebeského [Království Božího], ale jen ti, kdo **plní vůli** mého nebeského Otce. Až ten den přijde, mnozí mi řeknou: 'Pane, Pane, copak jsme ve tvém jménu neprorokovali, nevyháněli demony ve tvém jménu a nekonali ve tvém jménu mnoho zázraků?' Tehdy jim otevřeně řeknu: 'Nikdy jsem vás neznal. Jděte mi z očí, vaše skutky jsou zlé.'" (Mat. 7:14-23).

Ještě jednou vidíme potřebu "poslušnosti víry pro spasení". Nejprve máme být poslušní Božího evangelia o Království (Mk 1:14-15). Nenechte se nikým zmást tvrzením, že pro nás existuje jiné evangelium! **Pavel vždy hlásal stejné evangelium o Království** jako Ježíš (Židům: Sk 19:8; 20:25; 28:23; všem ostatním: 28:30-31; srov. Filip ve Sk 8:12). Pavel nazval své spásné evangelium stejným názvem jako evangelium o Království, které hlásal Ježíš v Markovi 1:14-15. Nazval ho Boží evangelium (Řím 1:1; 15:16). Pozorně si všimněte, že Pavel vůbec nerozlišoval mezi **evangeliem o Boží milosti a kázáním evangelia o Království** (Sk 20:24-25). Hlásat jiné evangelium nebo než jediné evangelium o Království nebo mu propadnout znamená vystavit se prokletí (Gal. 1:8-9).

Stejné semeno a znovuzrození v Petrovi

Málokdo si zřejmě uvědomuje, že Petr, který celé hodiny naslouchal evangelijnímu učení a kázání svého učitele Ježíše, zopakoval celý příběh podobenství o semeni a rozsévači. Můžeme si ho přečíst v 1. listu Petrově 1:22-25. Začíná takto: "Protože jste se očistili **v poslušnosti pravdě** [uvěřili jste evangeliu o Království a řídili se jím, Sk 8:12], vytvářejte upřímnou náklonnost ke svým spolukřesťanům, milujte se navzájem z celého srdce a ze všech svých sil. **Znovu jste se narodili** ne ze smrtelného, ale z nesmrtelného semene skrže živé a trvalé **Boží slovo**. Jak říká Písmo: 'Všichni smrtelníci jsou jako tráva, všechna jejich sláva jako polní kvítí. Tráva usychá a květiny opadávají, ale slovo Pána [evangelium] trvá navěky', a toto **slovo je evangelium** [o Království, Mt 13:19], které vám bylo zvěstováno."

Petr byl vynikajícím Ježíšovým žákem. Je uveden na vedoucím místě mezi Dvanácti (Mt 10:2). Slyšel Mesiáše kázat evangelium o království/podobenství o rozsévači znovu a znovu, dokonce i z lodi lidem stojícím na pláži! Petr zde spojuje myšlenku "**narodit se znovu**" se **semenem**. Pozastavte se zde nad tím, že každý, kdo tvrdí, že se nemůžete znovu narodit až do budoucího vzkříšení, je velmi zcestný a je třeba se mu vyhnout! "**Nenarodili** jste se znovu z pomíjivého **semene**, ale ze **semene nesmrtelnosti**" (1 Pt 1:23). Zamyslete se nad touto úžasnou pravdou! Náš fyzický život pochází ze semene našich otců. Naše nesmrtelnost pochází ze semene nesmrtelnosti, které nám poskytl Bůh Stvořitel, Bůh a Otec Izraele a Ježíše.

Není tedy divu, že "se musíte znovu narodit", pokud chcete žít věčně (Jan 3:7). A "po znovuzrození" máme přikázáno vyhledávat mléko slova (nejsme tedy nenarozené plody!): "Jako novorozenci byste měli toužit po čistém duchovním mléku, abyste jím prospívali a rostli ke spáse. Jistě jste zakusili, že Pán je dobrý" (1 Pt 2:2-3).

Petr pak Božímu lidu objasňuje, jaká je jeho skutečná identita jako věřícího: "Přijďte tedy k Ježíši, k živému kameni, který byl lidmi zavržen, ale Bohem vyvolen a má pro Něho velkou cenu. I vy jako živé kameny [jako ty z chrámové stavby] musíte být vybudováni v chrám a tvořit svaté kněžstvo, abyste přinášeli du-

chovní oběti příjemné Bohu skrze Ježíše Krista... **Jste vyvolený rod, královské kněžstvo, zasvěcený národ, lid, který si Bůh vyžádal za svůj**, aby hlásal slavné činy toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. Kdysi jste vůbec nebyli lidem, ale nyní jste lidem Božím. Kdysi jste byli mimo jeho milosrdenství, ale nyní už mimo nejste." (1 Pet. 2:4-10).

Petr zde převzal znaky identity starověkého lidu Izraele a aplikoval je na mezinárodní pravou církev. Byl to Izrael, kdo byl určen, aby byl pro Boha kněžími a králi (Ex 19:6). Nyní je to mezinárodní církev, kdo tuto čest a výsadu přebírá. To však není vše: Izrael měl být zvláštním pokladem, který patří Bohu. A toto impozantní postavení je nyní v Titovi 2:14 a 1 Pet 2:9 přiznáno církvi.

Jediný národ, kterým byl Izrael, je nyní jediným svatým národem, církví. Těmto lidem Ježíš řekl: "Neboj se, malé stáde: Je to dobré zalíbení vašeho Otce dát vám království" (Lukáš 12:32). Království bylo odebráno Židům nepřátelským vůči Ježíši a dáno malému stádu, které nese ovoce ze semene Království (Mt 21:43).

V budoucnu se samozřejmě dočkají obnovy *také* nyní zaslepení a zatvrzelí **etničtí** Izraelité (viz Řím 9-11 a mnohá proroctví v hebrejské Bibli).

Petr je také nadšen osudem věrných, kteří podle Pavla v Římanům 2:7 mají "**usilovat** o slávu, čest a nesmrtelnost". Petr popisuje "naše nové narození [znovuzrození] v živou naději [budoucího království]" (1 Pet 1:3). Petr vyvažuje současné zkoušky a soužení, které přicházejí na všechny věřící, velikostí budoucího osudu křesťana: "Mnohem cennější než pomíjivé zlato je víra, která ob stojí ve zkoušce. Tyto zkoušky na vás přicházejí proto, aby se **vaše víra** ukázala hodna veškeré chvály, slávy a cti, až se zjeví Ježíš Kristus" (1 Pet 1:7). Ano, "**vaše víra**!"

To vše jen opakuje nesmírně velkou odměnu slíbenou Abrahamovi (Gn 15:1. Čti Ž 89:11-27! Srov. Kol 3:24). Nejste v tomto křesťanském oboru pro nic za nic! Za své úsilí máte očekávat spravedlivou odměnu. Jak moc Kalvínovi taková teologie vadila!

Jakub a znovuzrození

Jakuba, Ježíšova nevlastního bratra, stejně zaujalo základní učení o tom, jak získat nesmrtelnost v Království. Podal nám podobný obraz **znovuzrození**, přičemž místo o narození z matky mluvil: "Nemylte se, drazí přátelé. Každé dobré a velkorysé jednání pochází shůry [srov. 'narozený shůry' v Jan 3:5], od Otce, který stvořil nebeská světla. U něj neexistuje žádná odchylka, žádná hra pomíjivých stínů. Z vlastního rozhodnutí **nás přivedl ke zrození** slovem Pravdy, abychom byli jakousi prvotinou jeho stvoření" (Jk 1:16-18). Jakub měl nepochybně na mysli osud křesťanů, který předpověděl Daniel: "Mnozí z těch, kdo spí v prachu země, se probudí, někteří **k životu budoucího věku** ['věčnému', 'věčný život', ve SZ asi 40krát] a někteří k potupě věčného zavržení [zničení v ohnivém jezeře]. Moudří vůdcové budou zářit jako jasná nebeská klenba a ti, kdo vedli lid po pravé cestě, budou jako hvězdy na věky věků" (Dan 12:2-3). Ano, Bůh má své hvězdy, které nelze srovnávat se světskou verzí!

Jan a Pavel

Jan v 1 Jn 3.9 mluví se stejnou vášní o **Božím semeni** v křesťanském věřícím. Odkazuje přitom ovšem na podobenství o rozséváči. Bůh je rodičem všech pravých věřících prostřednictvím předávání semene nesmrtelného Boha vloženého do věřícího prostřednictvím **evangelia o Božím království, Božího evangelia**. V 1 Jn 5:1 se o Bohu mluví jako o "zploditeli, rodiči" a věřící jsou ti zplodění, tj. **znovuzrození** z evangelia. Ježíš v 1 Jn 5:18 je jedinečným Synem, který byl zploden, přiveden k existenci, a jako Boží Syn zářným zploděním nyní chrání věřící, kteří byli zplodeni Bohem, tj. obnoveni (nečtěte zde KJV, který je v tomto verši značně zkomolen).

Pavel často hovořil o spasení, které pramení z téhož evangelijního slibu. "Vy, bratři a sestry, jste děti [tj. znovuzrození] slibu" (Gal 4,28). "Slib" v tomto kontextu znamenal slib daný Abrahamovi, abrahámovskou smlouvu, která je základem novozákonního evangelia ("evangelium bylo Abrahamovi zvěstováno předem", Gal 3:8). Slib daný Abrahamovi se týkal majetku (země, království), potomstva (semene, Mesiáše) a blahobytu (všech možných požehnání).

Slib Abrahamovi, jak říká Pavel, byl, že "zdědí svět" (Řím 4:13).²

Zde je totéž učení evangelia v Ef 1:13: "V Mesiáši jste i vy, když jste vyslechli poselství pravdy, evangelium o vaší spáse, a když jste mu uvěřili [srov. Mk 1:14-15: 'Čiňte pokání a věřte evangeliu o Království!'], byli jste zapečetěni svatým duchem slibu [tj. vašeho budoucího dědictví Království]." A opět v Ef 2:12: "Pamatujte, že jste tehdy byli odloučeni od Mesiáše, vyloučeni ze společenství Izraele a cizí vůči smlouvám slibu, bez naděje a bez Boha [řecky atheisté!] ve světě. Dále říká, že nyní jsou jako věřící v Království součástí společenství pravého Izraele, pravého Božího lidu, spoluobčany svatých.

Pavel opakuje stále stejné téma. V listu Galatánům 3:1-5 Pavel naléhá, aby pochopili, že duch je přijímán jako odpověď na inteligentní "slyšení s vírou" – inteligentní přijetí jediného evangelia o Království.

Duch, jak Petr dobře řekl, je "dán těm, **kdo poslouchají Boha**" (Sk 5:32). A "duch je pravda" (1 Jn 5:6), protože Ježíšova slova "jsou duch a pravda" (Jan 6:63). Úplný seznam všech synonymních výrazů popisujících evangelium najdete v příloze 1 v mé knize *Úžasné Ježíšovy záměry a nároky*. Zhruba 440 výrazů definuje **jediné spásné evangelium Království!** Pokud je přehlédnete, vaše porozumění Písmu automaticky zakrní a bude oslabeno. Pavel si byl vždy vědom semene a rozsévače, například když o své vlastní evangelijní práci mluvil jako o sázení a zalévání (1 Kor 3:6 a násl.).

Důležitost tohoto tématu

Mnozí návštěvníci církve si Ježíše představují pouze jako toho, kdo zemřel a vstal z mrtvých. Tyto skutečnosti jsou ovšem pro evangelium naprosto zásadní, ale **nejsou celým evangeliem**. Smrt a vzkříšení jsou vybrány jako *jedny* z podstatných prvků evangelia, jak říká Pavel v 1. Korintským 15:1-3 (*en protois*). Ale Ježíš hlásal nejprve evangelium a dlouhou dobu Ježíš o své smrti a vzkříšení neříkal vůbec nic (viz Mt 16:21: "začal mluvit o své smrti"). Neustále hlásal Království, stejně jako to dělal Pavel.

Ježíš položil základ celého evangelia tím, že hlásal evangelium o Království, které Marek definuje jako "Boží evangelium". Ježíšovým prvním příkazem bylo, že máme tomuto evangeliu o Království věřit. Tím začíná poslušná víra (Řím 1:5; 16:26).

Ježíš v **podobnosti o semeni a rozsévači** rozvinul velkou spásnou pravdu evangelia o Království. Ježíš poznamenal, že žádné z jeho podobnosti nelze pochopit, pokud nejprve neporozumíme klíčovému podobnosti o rozsévači (Mk 4:13). Pokání, obrácení a nový život jako příprava na nesmrtelnost v nadcházejícím Království jsou výsledkem tohoto poselství o semeni Království. V Markovi 4:11-12 Ježíš pronesl tato úžasná slova: "Bůh vám [pravým věřícím] dal tajemství [zjevený plán] Království, ale ti, kdo jsou venku, dostávají všechno v podobnostech [v tomto případě nepochopitelných záhadách a hádankách!], aby [cituje Iz 6:9-10] viděli, ale nechápali, a slyšeli, ale nerozuměli. Jinak [kdyby chápali], mohli by činit pokání a bylo by jim odpuštěno, a to Bohem."

Je to omračující kázání, které je ozvěnou Ježíšových prvních slov v Markovi 1:14-15: "Čiňte pokání a věřte Božímu evangeliu o Božím království." Bez jasného pochopení evangelia o Království není možné činit pokání a dosáhnout odpuštění! Lukáš 8:12 je stejně strhujícím učením Mesiáše Ježíše. Dábel velmi dobře ví, co je v sázce, pokud jde o inteligentní odpověď a víru v evangelium o Království, jak je hlásal Ježíš a všichni autoři NZ: "Když někdo slyší, je vystaven Božímu slovu [evangeliu o Božím království, Mt 13:19; Mk 1:14-15], přichází Dábel a vynaňuje poselství z jeho srdce, takže mu nemůže uvěřit a být spasen" (Lk 8:12).

Novozákonní církev věrně hlásala totéž evangelium o Království a vyžadovala víru v poselství evangelia o Království předtím, než byli muži a ženy připraveni nechat se pokřtít vodou a stát se součástí Kristova těla. To je celá pointa Skutků 8:12, kterou je snadné si zapamatovat vzhledem k právě probíranému Lukášovi 8:12!

Jakmile věřící pochopí evangelium o Království, musí vytrvat v poslušnosti víry až do konce. "Některí

² Viz článek "Slib Abrahamovi, že bude dědicem světa" na našich stránkách focusontheKingdom.org a mou knihu

Our Fathers Who Aren't in Heaven (Naši otcové, kteří nejsou v nebi.)

lidé," učil Ježíš, "chvíli věří a pak odpadnou" (Lukáš 8:13). Poselství semene evangelia o Království musí být uchováno a přinášet potřebné ovoce, jehož výsledkem je úspěšný vstup do Božího království, dědičství, až přijde.

Ve Spojených státech amerických si prezident po svém zvolení před nástupem do funkce vybírá svůj kabinet a hledá nejkvalifikovanější a nejtalentovanější pracovníky pro různé vládní funkce. Přesnou paralelu najdeme v biblickém učení a kázání o Království. Ježíš, Mesiáš a Král Království, se "věnoval podnikání svého Otce" (Lk 2:49) - a věnuje se mu dodnes,

když vybírá ty, kteří budou poctěni vládními posty v historicky první skutečně úspěšné světové vládě (Dan 7:18, 22, 27; 1 Kor 6:2; 2 Tm 2:12; Zj 5:10; 20:1-6; Lk 19:17: "Výborný služebníku, máš být pověřen řízením deseti měst").

"Kéž přijde tvé království!" (Mt 6:10). Boží království rámuje Pánovu modlitbu jako ústřední a nejdůležitější téma velkého Božího světového plánu. Daniel 7:27 je úžasnou vizí světa a jeho společností, jaké budou, až zazní sedmá polnice oznamující Mesiášův návrat (Zj 11:15-18).